

for Forslaget er stillet, nemlig fordi Forslagsstillerne helst ville, at der ingen Lov skal komme ud, saa siger jeg for mit Vedkommende. Sa dertil, men jeg siger endvidere, at naar det indrømmes, at $\frac{1}{3}$ af Grundeierne skal underordne sig de $\frac{2}{3}$, saa er det dog Noget, der ikke maa glemmes; det er Noget, vi aldrig kunne flaa en Streg over, at $\frac{1}{3}$ af Grundeierne skal underordne sig de to Trededeles Beslutning i et saa vigtigt Anliggende, som dette kan være for hver enkelt Grundeier.

Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet,

Formanden: Den ærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Hvorfor jeg ønsker at udtale mig forinden den ærede Ordfører, er, fordi jeg paa det Allerbestemteste maa tilbagevise en saadan Insinuation som den, det ærede Medlem (N. Rasmussen) nu gjentagende er kommet med, at der ikke i den administrative Ret skulde være Billie til at gjøre Ret og Skjel lige imellem Kjøbstad og Land. Jeg maa det Allerbestemteste modsigge og paa det Allerbestemteste tilbagevise denne Sigelse, der ikke finder nogen som helst Berettigelse i de Lovforslag, der af mig ere forelagte. At ærede Folk fra Landet ofte kunne tro, at der gjøres Anløb imod dem, benægter jeg slet ikke, men at turde sige det ligefrem i en offentlig Forsamling som denne, at Regjeringen begunstiger den Slags Ting, det er utilbørligt, og det kan i alt Fald ikke taales af mig uden en aldeles bestemt Modsigelse.

Hvad de af mig stillede Ændringsforslag angaar, da har jeg stillet det under Nr. 1, fordi jeg anser det for en Feil i den nuværende Redaktion af Lovforslaget, at der staaar „Byraad eller Sogneraad“, thi det vil meget ofte være Tilfældet, at der slet ikke er Spørgsmaal om noget Sogneraad, men derimod om Landdistriktets Kommunalbestyrelse. Landdistrikterne have som bekjendt ikke noget Sogneraad, og det vil derfor efter min Formening være en stor Lakune i Loven, dersom dette ikke var blevet rettet. Hvad det Ændringsforslag angaar, som ærede Medlemmer have stillet under Nr. 2, vil jeg sige, at jeg betragter det væsentlig som en saa stor Forhindring for, at Loven overhovedet kan komme til at virke, at jeg allerede af den Grund ikke kan anbefale Thinget at vedtage dette Forslag. Naar man vedbliver at gjerde om de Enkeltes Interesser med en saadan Omhu, som her er viist, saa skønner jeg ikke rettere, end at den nuværende Tilstand i Grunden bliver den bedste, da man, naar vedkommende Grundeiere ere enige, hverken spørger Byraad eller Sogneraad, om de ville eller

ikke ville, og det forekommer mig, at det ærede Medlem i den Henseende ser Sagen i noget for store Dimensioner. Jeg vil uden at forkleine enten den Ene eller den Anden sige, at den Rolle, som det ærede Medlem mener, at Sogneraadet skulde spille, nemlig som Forsvarer for det overstemte Mindretal, tror jeg ikke paa. Jeg tror ikke, at den har Noget at betyde; men derimod kan jeg meget vel se, at det kan have en Betydning for Sogneraadet, naar der skulde gaa Noget bort fra Landdistriktets hidtilværende Skatteindtægt. Det er det samme Forslag, som forelaa ved 2den Behandling, og som jeg modsatte mig den Gang, og jeg vil sige ganske det Samme nu som den Gang. De Herrer staa efter min Formening ikke paa Nettetens Grundlag; thi intet Sogneraad eller Byraad har overhovedet nogen Ret til at forlange, at Kommunens Grændser skulde blive uforandrede. En ganske anden Ting er det, at jeg finder det billigt, er fuldstændig enig med de ærede Medlemmer i, at de kommunale Bestyrelser skulde høres, forinden der tages nogen Bestemmelse, fordi de selvfølgelig ere i Stand til at oplyse Sagen ogsaa fra deres Side anderledes, end man vilde kunne faae den oplyst, naar man ikke havde hørt dem. Men der er stor Forskjel mellem dette og saa at give dem en Ret til at kunne forhindre, at et saadant Arrangement kommer i Stand, og det er det, som det forekommer mig, at dette Forslag væsentlig sigter til, og som jeg for mit Vedkommende ikke kan gaa ind paa. Det Samme gjælder Forslaget under Nr. 6. Skulde man overhovedet kunne gaa ind paa dette, maatte de ærede Medlemmer, forekommer det mig, have stillet et Ænderingsforslag til Udvalgets Forslag under Nr. 3, hvorefter den Byrde, man her paalagde Kjøbstadkommunen mod dens Billie, maaste mod dens Interesse, ogsaa kunde være Gjenstand for en Afregning med Landdistriktet. — Hvad de af Udvalget stillede Forslag angaar, da kan jeg ikke have Noget imod dem, saa meget mindre som jeg mindes ved Sagens anden Behandling selv at have givet Antydninger i den Retning. — Der er endnu af mig stillet et Forslag, som gaar ud paa at forandre Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 5. Naar jeg har stillet dette Forslag, er det ikke saa meget, fordi det forekommer mig at være lidt affnubbet blot at sætte til „eller kontant“, men fordi jeg tror, at man ved at bruge disse Ord kommer noget videre, end man egentlig har tænkt sig, idet man nemlig da indrømmer ogsaa de Enkelte, som skulde have Erstatning, Ret til at kunne forlange enten det Ene eller det Andet, og dette aabenbart ikke er Meningen, hvorimod jeg tror, at Meningen er tydelig og klart udtrykt, naar man foretager den af mig foreslaaede Omredaktion af Udvalgets Ændringsforslag. — Jeg stylder i Overigt, inden jeg sætter mig, at gjøre opmærksom paa, at den ærede Formand vistnok ikke har lagt